

OBRZĘDY KOMUNII ŚW.

1. **Obrzęd pokoju**, wprowadzony prawdopodobnie w V wieku, jest jednym z elementów przygotowawczych do Komunii świętej. W kazaniu na górze Chrystus postawił zasadę, że służbę Bożą musi poprzedzić pojednanie z braćmi (Mt 5,23-24). Kto pragnie przyjąć Ciało Pańskie i związane z tym łaski, trzeba być człowiekiem pokoju i przebaczenia. Dlatego w liturgiach wschodnich obrzęd pokoju ma miejsce przed anaforą. W obrządku rzymskim obrzęd pokoju kończył liturgię słowa Bożego. „W obrzędzie pokoju wierni błagają o pokój i jedność dla całego Kościoła i dla całej rodziny ludzkiej oraz wyrażają wzajemną miłość, zanim będą uczestniczyć w jednym chlebie” (OWMR 56). Modlitwa pokoju wchodząca w ten obrzęd jest następująca: „Panie Jezu Chryste. Ty powiedziałeś swoim Apostołom: Pokój zostawiam wam, pokój mój wam daję. Prosimy Cię, nie zważaj na grzechy nasze, lecz na wiarę swojego Kościoła i zgodnie z Twoją wolą napełniaj go pokojem i doprowadź do pełnej jedności”.

Zewnętrzny wyraz zgody z bliźnim jest znak pokoju. Początkowo był to pocałunek pokoju, zgodnie z ówczesnym zwyczajem. Później całowano pacyfikał, którym był relikwiarz lub krzyż. Wreszcie znak pokoju został ograniczony do liturgii święceń i uroczystych celebracji. Obecnie Stolica Święta wybór znaku pokoju pozostawiła konferencjom biskupim. Episkopat Polski wprowadził ukłon w kierunku najbliższych uczestników liturgii, bez słów.

2. **Baranku Boży** śpiewa się w czasie obrzędu łamania chleba. Śpiew ten wprowadził papież Sergiusz I (+ 701). Od IX wieku „Baranku Boży” śpiewano trzykrotnie. Od X wieku na końcu wprowadzono: obdarz nas pokojem.

3. **Komunia święta**. Kapłan przyklęka, z czią bierze Hostię, podnosi w górę, ukazując ją wiernym, zaprasza. na ucztę Chrystusa, słowami Biblii: „Oto Baranek Boży, który gładzi grzechy świata” (J 1,29). „Błogosławieni, którzy zostali wezwani na Jego ucztę” (Ap 19,9).

Razem z ludem dodaje słowa Ewangelii: „Panie nie jestem godzien, abyś przyszedł do mnie, ale powiedz tylko słowo, a będzie uzdrowiona dusza moja” (Mt 8,8). Na podstawie uchwały Konferencji Episkopatu Polski, powyższych słów nie wolno zmieniać.

Komunie św. przyjmujemy albo do ust, albo na rękę. Właściwą postawą do przyjęcia Komunii św. jest postawa klęcząca. Nie niej jednak, przyjmując na stojąco, należy przyklęknąć.

Komunię św. można przyjąć dwa razy w ciągu dnia, z tym, że za drugim razem należy uczestniczyć we Mszy św. od początku do końca.